

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาถึงกระบวนการกำหนดนโยบาย กรณีศึกษาเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย โดยการศึกษานี้ได้นำกรอบแนวคิดเรื่องกลุ่มผลประโยชน์มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เพื่อศึกษาถึงลักษณะและบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ที่ขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย

นโยบายเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงรายได้ปรากฏออกมายอย่างเป็นรูปธรรมในสมัยของรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2545 กำหนดให้พื้นที่อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน และอำเภอแม่สายเป็นโครงการนำร่องลักษณะ “เขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย” ที่เริ่มแนวคิดการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย จากการพัฒนาตามโครงการความร่วมมือสีเหลืองเศรษฐกิจ ที่เกิดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โครงข่ายเส้นทางคมนาคม และความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านด้านจังหวัดเชียงราย

จากการศึกษาพบว่า เขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย เป็นการกำหนดมาจากภาครัฐ ในสมัยรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่เล็งเห็นถึงศักยภาพด้านภูมิศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย ที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ สปป.ลาว และสหภาพพม่าแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถติดต่อกับมณฑลหยุนหนาน ประเทศจีน และมีปริมาณการค้าชายแดนที่มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานจากโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย และประการที่สำคัญ ปัจจัยผลักดันจากภายนอก กล่าวคือ นโยบายของประเทศไทย ต้องการใช้ไทยเป็นฐานการผลิต ไม่เพียงแต่มองถึงศักยภาพของประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันมายาวนานเปรียบเสมือน “บ้านพี่เมืองน้อง” ความคาดหวังของจีนในการเป็นฐานการผลิตแห่งใหม่ เนื่องจาก ต้องใช้สิทธิพิเศษทางการค้าของไทย

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า นอกจากรัฐบาล ที่เป็นตัวแสดงในการผลักดันหลักต่อนโยบายเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย โดยมีเครื่องมือที่ใช้ผ่านหน่วยงานรัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ข้าราชการ นักการเมือง ที่เป็นกลไกในกระบวนการกำหนดนโยบาย อย่างไรก็ตาม ภาครัฐในฐานะในกลุ่มผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากนโยบายเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย กล่าวคือ รัฐบาลสมัย

พ.ต.ท. หัก臣 ชินวัตร ได้ให้ความสำคัญในด้านเศรษฐกิจในการเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) นอกจากจะทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเติบโตแล้ว รัฐบาลใช้ประเด็นดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งเพื่อเป็นฐานค่าคะแนนเสียงต่อประชาชน หากรัฐบาลยังคงสามารถอยู่ในอำนาจ นอกจากราชการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติจะได้รับผลประโยชน์จากการรับรู้ข่าวสารวงใน ในการเก็บกำไรที่ดิน และหากยังคงอยู่ในพรครรฐบาล เมื่อรัฐบาลดำเนินนโยบายที่เป็นส่วนหนึ่งทำให้พื้นที่ในเขตการเลือกตั้งของตนได้รับการพัฒนา ก็เป็นการสร้างค่าคะแนนนิยมให้กับการเมืองและพรรคการเมืองที่สังกัดตน

นอกจากราชการเมืองที่มีกิจลุ่มภาคเอกชนในที่นี้หมายถึง หอการค้าจังหวัดเชียงราย เป็นแรงสนับสนุนที่มีบทบาทต่อการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงรายที่ต่อเนื่องจากโครงการพัฒนาความร่วมมือสีเหลี่ยมเศรษฐกิจ จากการศึกษาดุลภาคเอกชนนี้พบว่า กลุ่มทุนท้องถิ่นที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงรายโดยเฉพาะในกลุ่มด้านการบริการขนส่งและการท่องเที่ยว ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของหอการค้า อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสนใจว่า โครงสร้างกลไกทางการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป โดยพบว่ากลุ่มทุนต่างๆ นอกพื้นที่ที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกหอการค้าจังหวัดหรือกลุ่มผ่านหอการค้าจังหวัดเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ที่บทบาทของหอการค้าจังหวัดจะเป็นหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดที่จะเป็นตัวแทนในการเรียกร้องและปกป้องผลประโยชน์ของสมาชิก แต่กลับพบว่ากลุ่มทุนในปัจจุบันมีความสัมพันธ์โดยตรงกับนักการเมือง ที่สามารถเอื้อผลประโยชน์ต่อตนเอง หรือที่เรียกว่าระบบอุปถัมภ์ทางการเมือง สำหรับภาคประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงของและอำเภอเชียงแสน ยังขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบาย แม้ว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาพื้นที่ที่จะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น หรือจากการขายที่ดิน

อย่างไรก็ตาม เขตเศรษฐกิจชายแดนไม่สามารถเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยสาเหตุหลายประการ แต่มีมิติที่น่าสนใจในเรื่อง การคัดค้านร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษพ.ศ. ที่ร่างโดยสำนักงานกฎหมาย มีชัย ฤทธิพันธ์ จนนำไปสู่การยุติแนวคิดการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษพ.ศ.. ถูกมองว่าเป็นการขัดกับหลักพิเศษในประเทศไทย เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติเขตพิเศษพ.ศ.. ถูกมองว่าเป็นการขัดกับหลักกฎหมายอื่นๆ และเป็นการเอื้อต่อเฉพาะกลุ่ม อาทิ ข้อมูลข่าวสาร และกฎหมายอื่นๆ อีก 36 ฉบับ ต้องถูกยกเลิก เพราะมีการยกย้ายถ่ายโอนอำนาจของทุกกระทรวงมาไว้ที่นี่ และกลุ่มคนที่จะได้ประโยชน์จากการร่างพระราชบัญญัตินี้มากที่สุดคือ คณะกรรมการตีและผู้ว่าการเขตเศรษฐกิจ ซึ่งไม่ต้องอธิบายกันให้มากความว่ากลุ่มคณะกรรมการตีและผู้ว่าการเขตเศรษฐกิจ ซึ่งไม่ต้องพิจารณาได้ว่า สาเหตุที่รัฐบาลต้องการออกกฎหมายฉบับนี้อันเนื่องมาจากให้ความสำคัญกับ

การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ภายในประเทศให้สูงขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้นเอง อย่างไรก็ได้ หากจะกล่าวอย่างเป็นธรรมต่อประชาชนทั่วประเทศแล้วอาจพูดได้ว่า ถึงแม้ GDP จะเติบโตขึ้น นั่นไม่ได้หมายความถึงการกินดีอยู่ดีของประชาชนจะดีขึ้นตามไปด้วยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทั่วประเทศ

ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายฉบับนี้จะส่งผลกระทบอย่างมากต่อประชาชน เพราะ คาดว่าหากมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมาแล้ว ประชาชนจำนวนมากมีความเป็นไปได้สูงที่จะถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่มขึ้น เพื่อนำเงินเหล่านั้นไปอุดหนีดเป็นงบประมาณในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

โดยสรุปในที่นี้ผู้เขียนขอสำรวจว่า การกระทำใดๆ ตามของผู้มีอำนาจในการบริหารประเทศ หากตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานประโยชน์สูงสุดและทั่วถึงของประชาชนทั่วประเทศ การกระทำนั้นอาจจะต้องมีทั้งผู้เห็นด้วยและผู้คัดค้านเป็นธรรมด้วย เช่นเดียวกันโดยที่ออกมายังแสดงถึงความมุ่งมั่นดังใจเพื่อพัฒนาประเทศไทยอย่างแท้จริง ผู้ปกครองประเทศไทยควรคำนึงถึงความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนในประเทศเป็นหลักใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษนี้ เป็นกฎหมายที่มีรายละเอียดมาก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ทั่วประเทศได้ มีทั้งคุณอนันต์และโภษมหันต์หากจะเล่ายในรายละเอียดเพียงเล็กน้อย ดังนั้น ผู้เขียนคิดว่า หากรัฐบาลมีความมุ่งมั่นดังใจอย่างแท้จริงที่จะทำประโยชน์เพื่อประเทศไทยและประชาชนรัฐบาลจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเปิดเผยความจริงทุกด้านของร่างกฎหมายฉบับนี้ให้ประชาชนได้รับทราบ เพราะท้ายที่สุดแล้วเราควรจะต้องตระหนักรู้ว่า เสียงของประชาชน คือ อำนาจการตัดสินใจสูงสุด